

ہم منہ سے پیر ہم بینی یا رسولؐ	ہست القاب تو صباح لظلم
می سزد کرسی نشینی یا رسولؐ	در شب معراج بر عرش برزیت
نیز عنہ المجلینی یا رسولؐ	نام تو نور من اللہ روشن بہت
حائے دنیا و دینے یا رسولؐ	باقی حجت سائے خویش را

بر روایت صدور و و صد سلام

ہم پر آل پاک و اصحاب کرام

مشرق شمس الضحائے یاسبتے	مطلع بدر الدجائے یاسبتے
عالم و علم الہدائے یاسبتے	علم الایمانے و علم البیتین
مرضائے محبت بانئی یاسبتے	ہم محبیبے ہم مجاہدے و مطیع
صاحب التاج و لولائی یاسبتے	صاحب فرج و شفاعت ہم توئے
نیز مرآت الصفائے یاسبتے	ہم صبح الوجھے و مرآت ذات
یا و سیتی طاو حائے یاسبتے	ہم تو ہستی صاحب نون و سلم
شمس و لتسین و سائے یاسبتے	مقصد ہم مونی و ہم غیب
شافع روز جزائے یاسبتے	ہم مفیض العالمین ہی ہم شافع
شاہ لولا کے لمانے یاسبتے	گشتہ بر عرش تا کرے نشین

بر روانت صدور و وصلی سلام		هم بر آں پاک و اصحاب کرام	
یا محمد باطن و ظاهر توئی	یا محمد اول و آخر توئی	هم نایل مقنن و امر توئی	و اصل و فاضل محفل بودی
هم مصدق ناطق و ذاکر توئی	صادق سابق مذکر نام تست	طاب طیب و طیب طاهر توئی	نیز طلاب و مظهر اسم تست
هم حمیدی حامد و حاشر توئی	هم علیی هم حبیب هم حبیب	هم نصر سیرت و ناصر توئی	هم پذیر و هم منذر نور نیز
هم ابوالقاسم ابوظاهر توئی	کنیت گشته ابوطیب ترا	بر روانت صدور و وصلی سلام	
هم لقب شد صاحب برهان ترا		هم بر آں پاک و اصحاب کرام	
عین مقصود همه امکان ترا	گفته اند از حجت ایمان ترا	بخم ثاقب اسم شد رخشان ترا	عین عالم بوده زان خوانده اند
خوانده عالم صاحب السلطان ترا	هم سراج و نور کردنت لقب		هم تو هستی صاحب صاحب قدم

<p>ای تمثیل کامل دوران ترا      این همه القاب شد شایان ترا      شد خطاب خطیب قرآن ترا</p>	<p>مصلح و صالح توئی نازین گفتند      روح قدسی روح قسط و روح حق      ہم خطیب ہم خطیب کل ائم</p>
<p>بر روایت صد درو و صد سلام      ہم بر آل پاک و اصحاب کرام</p>	
<p>بالغ ذوالفضل و عزت توئی      منتقی معلوم ذو حسرت توئی      ذو مکان جو او باہمت توئی      ہم غریب جادہ غربت توئی      مصری کئے با مکتت توئی      ہم مقیم لہنت و ملت توئی      ہم قریب منزل قربت توئی      صاحب درجات بارفت توئی      امی محمود با فطرت توئی      در جهان مخصوص بالعترت توئی</p>	<p>عروۃ الوثقی ذوقوت توئی      ہم شہید و عادل و ہم عزیز      ہم رحیمی ہم شیری ہم رؤف      ہم قریشی ہم تہامی ہاشمی      ہم جانی ہم ترازوی ہم تہیم      ہم بیان و منتہی و حافظ      عاقب و ماج و و اج ہم خلیل      ہم ولی و ہم مکین و ہم شکور      ہم منزل ہم مدثر نام تست      ہم توئی مخصوص بالجد و شرف</p>

	برونت صدر و درود و صد سلام ہم بر آل پاک و اصحاب کرام	
احمد مختار صاحب اختیار ہم منتقی بستی و شفاف بار ہم قوی صاحب ردا صاحب انوار ہم قوی صاحب وسیلہ روزگار صاحب خاتم تونے و الاتبار صاحبی اے رحمت پروردگار ہم کلیم اللہ کلیم کردگار ہم سراط ہم معالی اقدار ہم کفیلی ہم وکیل خیر کار نیز سیف اللہ شرف و افتخار ہم رسول الراحة غفلت شفا	مرجب اے مصطفیٰ باو تار ہم کریم الخیر جی عز العرب صاحب یعنی و صاحب مغفرتی ہم قوی صاحب فضیلت و جهان صاحب معراجی و صاحب برق ہم مقام عالی محمودا ہم صفی اللہ بنی اللہ قوی بدیہ اللہ نیز حریب اللہ قوی ہم تو اکیلے و کیلی و مقیل نعمت اللہ نیز ذکر اللہ قوی ہم رسول ذوالملاحسم بودہ	
	برونت صدر و درود و صد سلام ہم بر آل پاک و اصحاب کرام	



نظم بابی شکر تولید مبارک جناب سرور کائنات علیه وآله

افضل اصلاوات والتالییات

<p>بست و پنجم الف و اربع صد بدان          هم پشت دو و نوز و لوح و تسلیم          در حجاب قدرت حق بد نسان          سینه هزار و بست یک تاریخ وان          رفته بدسی سال از اصحاب فیصل          هفت الف نه مائه و چهار ماه          اختلاف قول هست اندر بیان          کان مه تمیز بر رخشان شده</p>	<p>پیش تخلیق زمین و آسمان          عرش و هم کرسی همه بدو عزم          بعد از آن شهادت کون و مکان          از سینه اسکندری اندر جهان          زمین تولد بهر است شد کفیل          هفت یوم از قوت آدم بود و راه          یک بعد دولت نوشیروان          زینت دین رونق ایمان شده</p>
---	---

ایضا از بابی تاریخ سینه عیسوی تولید حضرت سید عالم علی اله علیه وسلم

<p>ز حکم پاک ربانی محمد          بشد بر حسب لولاک لما خلق          بمانده در حجاب قدرت حق          بلا شک رحمة للعالمین است          خدایا بخند اپیوست آخر          ازین رو احمد بی میسم گردید          ز وحدت آمده در بزم کشف است          بی بی سایه بهر پیش بری بود          تولد بر زمین گشت در سراج          همه ملک جهان را ساخت روشن          نوده تیرگی کفر را دور          سخی سال تولید شریفش</p>	<p>گرفت شکل انسانی محمد          میان عالم فانی محمد          هزاران سال پسانی محمد          از ان افضل حسانی محمد          خدا شد از خدا ادالی محمد          به تخت بیقات عرفانی محمد          احد را از ان بشد ثانی محمد          ز کشفیات حسانی محمد          فلک را ساخت نورانی محمد          فرخ شمع یزدانی محمد          از ان انوار سبحانی محمد          بگو نور سلیمانی محمد</p>
---	--

# غلطنامہ

## رباعیات با یکا

صحیح	غلط	نہا	صحیح	غلط	نہا	
صاحب ہرادہ	صاحب ہرادہ	۴	۵۴	باتسلط	۷	۱۵
بیاد حرکت غلط نامہ	بیاد حرکت غلط نامہ	۵	۵۵	سی و شش	۳	۱۶
				نماند	۱	۲۲
بجران	بجران	۶	۵۵		۱۰	۲۷
عجب	عجب	۵	۵۸	بروانے	۷	۳۱
ناگوارا	ناگوار	۱۳	۵۸	چشم زحمت	۶	۳۷
غلطنامہ معنی بند				در روز	۷	۴۲
چو گردیدہ	برویدہ	۱۴	۸	بار	۱۱	۵۲
ہفت الف نہ ماتہ	ہفت الف نہ ماتہ	۸	۹	مفضل	۱۶	۵۳
جسانی	جسانی	۱۹	۹	سیف اللہ	۱	۵۴

# الف باب ما تمم

اعنی ترجیح بند مرتبہ سید الشہداء قرۃ العین سید الثقلین صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و بعد سعادت مہد فلک کاب شریا جناب سید القاب حضور نظام الملک نظام الدولہ آصف جاہ نواب میر میر جو بیجا پور  
شہر یاجسید را آباد کن وام اقبال

از منظومات منبع افادات فصیح اللسان بلینح البیان فیض نبیاد  
محبوب نواز و نت بہادر اچہ کروٹاری پر شاد و صنا

بار دوم

حکیم فاضل و حید جناب لوی محمد عبد الحید صنا مالک مطبع بہتنام کار پر و لانا

۱۳۵۳

مطبع نام گرا انصاری واقع ہلکمال خوبی طبع



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اے غم درد و الم رنج و غم ترا دریم ما  
 جزو جزو جسم چون نے بانواداریم ما  
 آمد ما محترم ماتم حسین را  
 سبزی اوز ہر باشد سُرخِ او خون بو  
 تا بالہ بر رنج گردون و ن در ماتمش  
 در غم بیابی آن شہر چشم خود روان  
 گفت شاہ دین کہ مارانیت با اربعین  
 از جنائے کافران مارا ہر سچ ہیست

ما تم جان گاہ سبطِ مصطفیٰ داریم ما  
 نوحہ لب تشنگانِ بے نوا داریم ما  
 اے فلک مانند تو نیلی قبا داریم ما  
 این علامت یاد از برگِ حنا داریم ما  
 خاکِ خود را در رہِ پا و صبا داریم ما  
 اشک طوفان ز اتلاطم آشنا داریم ما  
 ہمتِ مردانہ شیر خدا داریم ما  
 مثلِ حردینہ بدر پار با وفا داریم ما

<p>با کثا و دل بمیدان و خاستا و ایم      هست در رسم البدل آرام ما اندرام      حیف زینب گفت یا ستار کنون چارہ      گفت از اہل حرم عابد با و از حزمین</p>	<p>قوتِ پختِ خورشید و اریم ما      گوشتِ کربلا کرب و بلا و اریم ما      پرده نے خیمہ نہ چادر نے پروا و اریم ما      کے امیدِ ستبگاری و شفا و اریم ما</p>
<p>ردیف</p>	<p>واکے ویلا واکے ویلا حسرتا و احسرتا      وادریغا وادریغا حسرتا و احسرتا</p>
<p>اسے فلک گنگناتی نام و نشان بو تراب      شد جهان تاریک از بادِ حوادث گشت      حیف از دستِ لعینان شد نہان ز زمین      جسم پاکش شد بہ خاک و خون چنین از روز بون      آن کی مسموم رفت وین دگر پر خون گشت      ہر گنگن گنگنہ و شکستہ را گردون بہ چید      حکمِ محبت پیدا فرق نبود زینہار      بخی پنہیر نہ باشد از چہ روسخ علی      شان اکبر امپرس الہا کب ہر شقی</p>	<p>انچنین شان نبی بود نہ شان بو تراب      آنکہ بد روشن چراغ دو دمان بو تراب      آنکہ بودہ آفتاب آسمان بو تراب      آنکہ بودہ روح روح جان جان بو تراب      گشت یا قوت و زمر و گم زکان بو تراب      در بہاران شد خزان گلستان بو تراب      در میان مصطفی و در میان بو تراب      باروان اوست واحد تاروان بو تراب      بالیقین بر شوکتش کرے گمان بو تراب</p>

<p>بود پیدا از جبینش شوکت و شان حسین      های زینب گریه میکردی و گفتی یا خدا</p>	<p>بود اندر چو خجاش تاب تا توان بو تراب      نیست جز سجاد باقی در مکان بو تراب</p>
<p>رویف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و حسرتا      وادریغا وادریغا حسرتا و احسرتا</p>
<p>صبح عاشورا حسین ابن علی بیدار گشت      از عزیزان و رفیقان چون کعبه باقی نماند      ذوالفقار حیدری را از کمر گزید      رخسار بر تاخت آنسان بر سب فوج شتی      یک هزار و سه صدش زخم شدید آمد بر رو      بسکه پر خون شد نفس از خنجر و تیور سنان      داد داد از دوست بیدار و لیسان داد داد      از جفائے شامیان در دیده اهل حرم      از صداوت کرد دعوت شاه را شمر لعین      از سموم صرصر رنج و هجوم در دو غم      ز کفن بود و نه دفن بدنه آب غسل بود</p>	<p>بهر جنگ کافران خصم دین تیار گشت      عاقبت آن شاه دین خج و عازم پیکار گشت      بر یکے زود و بشد برد و اگر زود چار گشت      هر که آمد پیش او چون کرده سمار گشت      و لنگار از زخمهایش حیدر کز ار گشت      حلقه جوشن بجینه دیده خونبار گشت      شدن تنها شهید و وصل دادار گشت      روز روشن تیرگی اقراسے شام تا گشت      منحرف از وعده های طبل و اقرار گشت      هر گل باغ رسول مجتبی چون خار گشت      پشته پشته گشته شد و ز لاشه با انبار گشت</p>

<p>ث</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا واحسرتا          وادینا وادینا حسرتا واحسرتا</p>	<p>رویف</p>
<p>از تو پر خون شد دل مولا و زہرا غیثا          از تلاطم کردہ بانگ شوزدیا غیثا          کوہ نالان گشتہ زین ماتم پصحرا غیثا          زین تظلم تینج شاکی ہست گویا غیثا          مینودی اخذریا الامان یا غیثا          تالہ کرد از دوزبان بروقت انشا غیثا          یک طرف از رخ سر سیکوفت کبری غیثا</p>	<p>الغیثات لے آسمان زین ظلم پچا غیثا          نیست این آوازہ رعد آسمان کرد الامان          این صدائے کوہ نبود چار سو در رزم گاہ          نیست این شور چقا چاق اندران میدان رزم          ہر کہ اندر کربلا دیدے چنین کرب و بلا          دین صریح خامہ نامیست خالی از اثر          یک طرف درخیمہ زینب ساخت بانگ اخذ</p>	
<p>ج</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا واحسرتا          وادینا وادینا حسرتا واحسرتا</p>	<p>رویف</p>
<p>آہ فرقتش را نکردند سے بفرق نیزہ تاج          در مسلمانان چنان خون مسلمان شہ رواج          نیست بہر این شہیدان از شہادت احتیاج          من چہ شرح درجہ شہر نمایم انداج</p>	<p>تاجدار تخت دین را گوندا ندے خراج          اسے لعین گو وارث پیغمبر نشانی          میدہد ہر دم شفق رنگ گواہی تا کنون          آیہ تطہیر نازل ہست اندر شان او</p>	

<p>ما تم و غم ہر کہ میا ز دپے سبطِ رسول حیف اکبر گشت گشت تیرہ شد کون مکان سز زمین کر بلا ہم قبلہ ایمان سست شادی و غم گشت تو ام و اورینا و اورین خاندان شاہ شد مقتول و قید شدید</p>	<p>میدہ ہر دم خدا اور انشاط و اپہتاج در شبستان حسین ابن علی گل شد سراج مژدہ باداے ایران صادق راہ حلاج بہر قاسم صبح محشر بود صبح از دواج عابد بیمار را افسوس کو کروسے علاج</p>	
<p>رویف</p>	<p>و اسے ویلا و اسے ویلا حسرتا و احتسرتا و اورینا و اورینا حسرتا و احتسرتا</p>	<p>ح</p>
<p>اسے شعی بدسرتاے کافر زشت قبیح انکہ راجائے فضیلت بد بدوش مصطفیٰ شور و غوغاے عجیب از قتل اکبر شہبیا زین شہادت جہلامت اشاعت شد صول قول من ز ہمار شمر کر غلوئی شاعریت ہر کہ ویش میناید می رود اندر بہشت و غم سرور نہ تنہا خون فشان گشت رسول</p>	<p>در حق آل رسول حق چنین ظلم صریح لاش ورا کردہ در خاک خونینسان فضح بس نمک بر زخم دہا سخت آن جن ملیح گو کہ سہیل ہم گشتہ براہ حق فوج وضاحت ثابت ست این از روایات صحیح چون نہ اندر مدحتش از جان دل با تم میج بز زمین گریان ز جرح چارمین آمد صبح</p>	
<p>رویف</p>	<p>و اسے ویلا و اسے ویلا حسرتا و احتسرتا و اورینا و اورینا حسرتا و احتسرتا</p>	<p>خ</p>

<p>شد زمین که با چون تخته گلزار سرخ  استخوان گاه و فاداران بدان میدان بنم  بسکه شد سیلاب خون آبل پیغمبر روان  گاه تکریر شهادت حاجت شکر فیت  از جفاے شامیان زور و کویره دل  دل پرا خون های ارمان تن پراز زخم سنان  این تاثیر شهیدان ست ورنه از شفق  عابد بیمار اندر خانه زندان غم  زین غم جانگاہ مثل دامن گلچین نش  دید قاسم را چون در خون طپان زین گنجت</p>	<p>بسکه شد از خون آبل حیدر کزار سرخ  روسے کافر تیر گشت و پهلوی دیندار سرخ  آب شد چون خون بشریان اندران جو بار سرخ  زنگ طوطی ظلمه را شد خود بخود منقار سرخ  سبز پوشان را به شد هر چه دود سار سرخ  ظاهر و باطن همه چون غنچه گلزار سرخ  اسے پهر تیره رو کے بدتر از خسار سرخ  آپنجان بر زد سر خود را که شد دیوار سرخ  دو این اہل عزرا از دیدہ خونبار سرخ  آہ این دست حنائی شد کنون بسیار سرخ</p>
---	--

<p>رویف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا واحسرتا  وادرینا وادرینا حسرتا واحسرتا</p>	<p>و</p>
-------------	---	----------

<p>آہ فرق شاه رابے خود و افسر ساختند  شیشہ ایمان خود بر سنگ عصیان بر زدند  آبروے دین خود را زین تظلم ریختند</p>	<p>گشته بر یک نیزه مثل مهر شتر ساختند  کاین ستم تا برین ساقی کو تر ساختند  ترگلوئے نشہ کا مان ز آب خنجر ساختند</p>
---	--

با سر سلطان گستاخی نمودند آہ آہ  
 نیز خون خوارہ را بر سینہ اکبر زدند  
 از غل و زنجیر آہن آہ این بدگوہران  
 خیمہ و خرگاہ و ساز شاہ را آتش زدند  
 شد سرور روان از حکم شمر بد گمان  
 کتف بازوئے علمدار علی کردند قطع  
 و تونز آفتاب انداخت گوشمیر حسین  
 آدم ابراهیم عیسیٰ و موسیٰ یا رسول  
 حواریا را جہ کلثوم و زہرا آمدند  
 گو چشم سزدیدند آن سر از حکم مغیب  
 تا دشنق آمد چو آن سر با سر شد لے دین

خوف حق کردند نے پاس پمیر ساختند  
 تیر زہرا کو دو قف نائے اصغر ساختند  
 در گلوئے عابد بیمار زیور ساختند  
 از شرارت تاریان دوزخی شمر ساختند  
 گو کہ پنجاہ حارسان برو مقرر ساختند  
 طائران قدس بے بال بے پر ساختند  
 طائران بر لاشہ او سایہ از پر ساختند  
 بر سر ہرنسے تعظیم آن سر ساختند  
 خاک بر سر قربان سر نوہ را ساختند  
 یک سر کو بان سر سر تعزیت ساختند  
 از سر رخاش آویزان دران در ساختند

رویف

دائے ویلا و اسے ویلا حسرتا و احسرتا

د

و ادریف و ادریف احسرتا و احسرتا

شریت مرگست اینجا از شراب جان لذین

گشت از طولے دنیا تلخی ایمان لذین

تلخی صبر و شکیبائی گوارا ساختند

چون نشد کام زبان شان آب نان لذین

تنگ باشد نام ساز آب خور بر وقت جنگ  
گفت ستامی حسین از سر گروه شایمان  
بمذاق لذت غمخواری است بیله  
در رضای حق رضای آل حیدر بوده است  
هر دو بان زخم شتر بازبان حال گفت

نیت نام مفتوحان برستم دستان لذیذ  
آب ده بس از کباب است این دل بریان لذیذ  
شاه و نیم را نبوده نمست الوان لذیذ  
عابد بیمار را در دست از درمان لذیذ  
وه چه شیرین است آب خنجر پیکان لذیذ

**زویف**

واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و احسرتا  
واورینسا و اورینسا حسرتا و احسرتا

گفت شاه دین کدای فرزند کبر غم مخور  
خاتم انگشت خود را در دوش داد و گفت  
جام آب کوثر اندر جنان خواهند داد  
گویش قطره آب نشد در کربلا  
در رضای حق رضای اهل بیت حق شما  
بچ بو بگر و شمر را در دل خود جامه  
یا وحی کن از زو خشک جهان کاری مدا  
خوب قتل کافران کردی بزور ذوالفقار

مان مترس از تشنگی و زتابش خور غم مخور  
میدهد تسکین ترا ساقی کوثر غم مخور  
غم مخور اسے روح باباجان مادر غم مخور  
امت ما را شفاعت شد میسر غم مخور  
از پد فکری ساز و وزیر اور غم مخور  
از حسن در قاسم عثمان و جعفر غم مخور  
خشاکیب گوشد بس ستاین بدید غم غم مخور  
صبر کن اکنون بجز شمشیر خشم مخور



<p>از شهادت کن حصول سرخروئی ای پسر فکر تنهای مکن ای جان بابا از عقب</p>	<p>شاد باش و باش شاکر بقیه ز غم مخور مابدولت نیز می آیم و صنغ غم مخور</p>	
<p>ردیف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا واحسرتا وادرینا وادرینا حسرتا واحسرتا</p>	<p>ز</p>
<p>چون علی اکبر ز حکم شہ برآمد گشته باز طارق و پسران اورا گشته آن شیر شمع یک لعین چون دیده شان شوکت اورا بزم برق سان برفق صد کفار تابید و بسخت بر فرات آن شاه دین گوئی ازین تشنگی بد شهادت در مشیت شاه بر اصرار حرم باز آمد جان خمیر در تن اہل حرم لطف آنحضرت بگفت و حال حوران شغفت بعد بر بادوی جان مال از کرب و بلا</p>	<p>در گروہ شامیان یک حشر بر پا گشته باز در ہمہ رو باہ مزاجان شور و غوغا گشته باز گفته بیشک حیدر گزار پیدا گشته باز معجزات ذوالفقار دین ہویدا گشته باز آب ناخوردہ بدر و غم ز دریا گشته باز ہفت شب در کربلا رفت و ہما سجا گشته باز چشم اکبر چون در آغوش پدر و گشته باز پس از ان راہتی جنت با تہنا گشته باز در دینہ عابدیم ارتہنا گشته باز</p>	
<p>ردیف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا واحسرتا وادرینا وادرینا حسرتا واحسرتا</p>	<p>س</p>

حال زار رسید الشهدا چه می پرسی می پرس  
 آن علم شد سرنگون مشکیزه هم شد پُر خون  
 آتش اندر جان فتاد از تلخ کاجی حسین  
 پرده تامل و ننگ دو جهان صد پار گشت  
 صد مه روز قیامت بود از آن عشر عشر  
 از بن هر چه خون هر دم روانم زیر سنگ  
 آتشیان دل کرده بی پروا ز قتاوه بنجاک  
 صورت تصویر ساکت گشته بی آب و علف  
 شد زمین بر آسمان و آسمان زیر زمین  
 پتله گشته مثل شب اقصای عالم تا سه روز  
 انس و جان جن و ملک کردند هوسا خند  
 نام قاتل گفت از وقت شهادت مرده و  
 در شب عاشورا آمد حیدرش در خواب گفت

حشر شد و کربلا بر پا چه می پرسی می پرس  
 گشته شد عباس بر دریا چه می پرسی می پرس  
 آب گشته زهره زهر چه می پرسی می پرس  
 بے رو شد زینب و کبری چه می پرسی می پرس  
 افتخار روز عاشورا چه می پرسی می پرس  
 بارش خون گشته در هر جا چه می پرسی می پرس  
 طایران گلشن و صحرا چه می پرسی می پرس  
 وحشیان بیته و بید چه می پرسی می پرس  
 شش جبهت گشته و بالا چه می پرسی می پرس  
 مهر از مشرق نه شد پیدا چه می پرسی می پرس  
 اولیا و انبیاء ما چه می پرسی می پرس  
 سرور گیاهانش در رو پا چه می پرسی می پرس  
 ای پسر پیاد از فردا چه می پرسی می پرس

ردیف

واسے ویلاولے ویلا حسترا و احسترا

وادریغا وادریغا احسترا و احسترا

شش

<p>عابد پیر گشتی مضطرب بر جاسی خویش      شکر گفتمت جان سرامی کتم نذر حسین      شہر بانورا بشد رنج و وبال آہ آہ      از عداوت کردہ دعوت آن یزید پر فریب      ہر کہ ہمراہ شہید کرد بلا گشتہ شہید      از کمان کوفیان ہر تیر کا دپے بہ پے      ہر کہ می آمد بجز شہر لعین از بہر قتل      آن سیر روی کہ دارد سینہ اش داغ پدید      یا الہی من سر خود بر سر راہ رضا</p>	<p>چون گلو در طوق و در زنجیر دیدی پاک خویش      نی مرا پروای فرزندست نی پرد خویش      رخت جنگ آت است اگر چونکہ بر بالاک خویش      و نہ چون بگذاشتی آن شاہین باوای خویش      سنج روگردید روز حشر در ابنای خویش      از رضا میداد جا بر سینہ پناہے خویش      شاہ میفرمود کاسی کافر و بر جاسی خویش      خود بخواہم داد زیر خنجر او نامی خویش      دادہ ام بہر نجابت است بابای خویش</p>
--	---

ص

واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و احسرتا

رولیف

وادرینا وادرینا حسرتا و احسرتا

<p>جنتی ہر مسلمت و شیعہ سلطان خصوص      گشتہ گوچر و جبار سبط پاک مصطفیٰ      گویا مکروہ خاکرو آن یزید بے جفا      گوز بآبی بی بیاب بودند اہل بیت</p>	<p>دوزخی ہر کافرست و شہر بی ایمان خصوص      ظلم بچید شدروا بر اصغر نادان خصوص      شاہ را دادہ فریب از وعدہ و پیمان خصوص      مضطرب احوال بدست جادوی درمان خصوص</p>
--	---

<p>حسرتا بریکسی سبے نوایان حسین ۴ از غم حسین می گرد و حصول خوری انبیاء و اولیا گشتند سز و ن طول</p>	<p>گریه با مینا خست هر چن ملک انسان خصوص مشکل هر کار دنیا میشود آسان خصوص شاد و خرم کو فیان لعنتی شیطان خصوص</p>	
<p>رویت</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و احسرتا واورینا و اورینا حسرتا و احسرتا</p>	<p>ض</p>
<p>شاه را بودست از بختا پیش امت غرض داشته پرواز سر نه التفاتے بر سپر بهر حرص آرزو دنیا دین خود کردند خوار نقد ایمان با ختی دینار را دین ساختی ورنه از آل نبی پاک و اولاد علی ۴ گفتگو پیش از شهادت کرد با کافر که بود فرض ما حبت حسین و سنت ما ما تمست از مدینه چون طلب کردی به اصرار و قرار سوی خمیمه کافران را خوف شه رفتن نداو</p>	<p>خواہتی میداشت از خوران نین از حنت غرض بود حر را از وفاداری آنحضرت غرض اہل کوفہ را نبود از مذہب ملت غرض ہے یزید کنش داری تو از دولت غرض ای لعین بر کو چه بود از حجت بیعت غرض شاه را بار دیگر از ختم این حجت غرض نیست ما را از اہل از فرض از سنت غرض بیگمان عین عداوت جوین دعوت غرض ورنه آن نامحرمان را بد کجا حرمت غرض</p>	
<p>رویت</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و احسرتا واورینا و اورینا حسرتا و احسرتا</p>	<p>ط</p>

<p>بست حُت سبط احمد بہرہ ویند ار شرط          جملہ بطل بود بطل آنچه باشد ساختند          شاہ فرمودند مار از شہادت رنج نیست          فکر بے آبی نمی سازیم اندر کربلا          قوت ایماں بود مہر و لاسے چختن          دولت دین عمر و عزت الفت خودہ مرا          نیست غیر از طوق درمان در گلو سجا درا</p>	<p>بچو بعض چختن کان ست بر کفار شرط          عہد و پیمان عدہ پیوند و قسم ہر شرط          کردہ ایم از جان با با از پی ویدار شرط          جام کوثر سا ختیم از حیدر کزار شرط          زور شتی و جہان باشد پی دیوار شرط          میکنم اندر صلہ از فیض عامت چار شرط          این چنین بیاز را کے بود این تیمار شرط</p>
<p>رویف</p>	<p>وائے ویلاولے ویلا حسرتا و احسرتا          واورینا واورینا حسرتا و احسرتا</p>
<p>باقیاتا کے تھل تا کجا سازم سحاظ          بہر قتل آمد جوانی و زہدایت باز گشت          شد مسلمان شہیدش ساختند انکہ گفت          شہر بانو گفت خارت برودہ انداز ماروا          کافر ی را از گروہ کوفیان نگذاشتی          زین سبب اندر رجز تنبیہ اوی بہر زمان</p>	<p>بیش باو العنت از من بریزید کم سحاظ          آن زمان ہم داشتی آن ہادی عالم سحاظ          دین پناہ دار و محشر ازین پر غم سحاظ          چون کنم ای آہ از کفار تا سرم سحاظ          گرنہ کردی شاہ از قتل بنی آدم سحاظ          زین جہت در گشت و خون پیسا ہم سحاظ</p>

<p>نالہ اہل حرم میرفت بر عرش برین</p>	<p>گرنودی مانج شان حکم شاہ و ہم کاظ</p>	
<p>رویف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حترتا و احترتا          وادریغا وادریغا حترتا و احترتا</p>	<p>ع</p>
<p>حیف از سبط نبی پاک می سازی نزاع          از شرارت سوختی با خاک یکسان ساختی          آفرین صد آفرین صد آفرین صد آفرین          گم به شوق بود تابان گم به غرب شرفیان          ہر کہ آمد پیش او گر دید فی النار سقر          خواست از سبط نبی بیعت کہ تابا شد طسبع          خواست مخصت چون علی اکبر ز بانو آہ آہ</p>	<p>چند برداری تو امی بیدین ز دنیا منتقل          شاہ دین را خیمہ و خرگاہ و سامان متاع          در وفا داری نبوده مثل حرم در شجاع          برق سان می تافتی ہر سو رسیدی او شعاع          ہر کہ می گشتی مقابل من بودش اندفاع          این ندہستہ کہ ذاتش بددو عالم را مطلع          ہوش از سر تاب ازین جان نجات شد و داع</p>	
<p>رویف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حترتا و احترتا          وادریغا وادریغا حترتا و احترتا</p>	<p>غ</p>
<p>آمدہ ماہ محرم وادریغا وادریغ          نالہ شد و مساز جانہا حترتا و احترتا          قصورین احمدی افتاد از بنیاد حیف</p>	<p>باز شد سامان ماتم وادریغا وادریغ          غم بہ دلہا گشتہ مدغم وادریغا وادریغ          نظم ایمان گشتہ بر ہم وادریغ وادریغ</p>	

<p>جامه گلهای قبا شد در چمن زار جبهان          هست در اطراف گیتی شور و بانگ باها          ظلم از تو شد زیاد اے لعنتی این زیاد          بر امید سعیت تو بخط او بقصود          نیست گردون فقط برگردنت خون حسین          چون سر سلطان دین را بر علم افروختند</p>	<p>چشم ششم گشته بر نخم وادریغ وادریغ          هست بر لسان عالم وادریغ وادریغ          چون تو باشی ظالمی کم وادریغ وادریغ          گشته شد مسلم چه گویم وادریغ وادریغ          هم حسن را گشتی از سم وادریغ وادریغ          جعد و گیسو گشته بر نخم وادریغ وادریغ</p>
---	--

## رویف

واس و یلا واس و یلا حسرتا و احسرتا

## ف

وادریغ وادریغ احسرتا و احسرتا

<p>روز عاشورا شبه دین بود تنها یکطرف          مومنان هفتاد و دو کفار بست و دوزخ را          داشت کیسو چشم تر بر چشمه کوشتر علی          بار سول پاک زین غم فوجه سرفی ساختند          شور محشر بود اندر خمیه اهل حرم          مضطرب جن و ملک یکسو برنج و ماتمش          زمین بلاد کرد بلا شور قیامت شد پیا</p>	<p>فوج شامت موج شامی شد صفا را یکطرف          یکطرف بد جوش دین و حرص دنیا یکطرف          موکنان گریان مویان بود هر یکطرف          فوج و آدم یکطرف موسی و عیسی یکطرف          ناله زینب یکطرف میساخت کبری یکطرف          سینه کوبان در غمش غلمان حور یکطرف          بانگ باها یکطرف فریاد و غوغا یکطرف</p>
---	---

<p>هم علم گشته نگون هم مشک شد خوار و زین          بدتن بے فرق سلطان اسپا بر تا خند</p>	<p>هر دو بازو یک طرف افتاد و مقابل یک طرف          عضو شش عضو شش شد جدا ران یک طرف پای یک طرف</p>	
<p>رویف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و احسرتا          وادریغا وادریغا حسرتا و احسرتا</p>	<p>ق</p>
<p>چون سر خورشید را گردون گرفته و در طبق          گشته از خوف و نسیب او میان رزمگاه          ماه هم در ماه اندر حلقه ماتم نشست          ماهی حک شد نام آل مالک اتم الکتاب          بسکه این گندم نمایان جو فروشی ساختند          اسی خرید حق تلف بر گو که دیگر کس ک بود          نے ترا باک قیاس نے ترا بیم حساب          شامیان را گشته چون شام طلاست تیرو          اسی فلک امان تو مرست از خون حسین</p>	<p>بهر سردا و ن بشد آماده شد از حکم حق          چهره شامی سید رومی عراق پر عرق          مهر هم در پرده عظمت خزیده زین قلق          بر هم و در هم شده شیرازه این نه ورق          زین لعینان را چون گندم سینه شد از تیغ شوق          جز حسین ابن علی ارش نبی را مستحق          نے ترا پاس پیر نے ترا ترسے ز حق          کوفیان را شد شب یلدا سپیدی فلق          حیف بر نیرنگی تو نیست این رنگ شفق</p>	
<p>رویف</p>	<p>واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و احسرتا          وادریغا وادریغا حسرتا و احسرتا</p>	<p>ک</p>



خاندانِ حیدری شد از تو برادری فلک  
 تو چه دانی قدرِ عزت و جاهِ اولادِ علی  
 گے چنین رنج و غم و ہم بر کسی وارد شدت  
 چہ بر آلِ رسولِ مجتبیٰ این جو خطِ وسلم  
 بس جفاکاری رسولِ ست از تو ناخوش ای سپہر  
 آن شبہ لولاک کان دادہ ظہوت در جہان  
 سو منان بامید ہی تکلیفِ تعدیے کہ میں  
 تفت بروئی تیرگونِ شوم تو صد بار تفت  
 اپنچین آفت نشد جسم و جان ہیچکس  
 کاخ ایمان شد خراب از بورت ای خانہ خراب  
 اصغر بے شیر اندر گلو پیوستہ تیر

کیست اندر خانہ او غیر سجا و اسی فلک  
 او پیمبر برابر اور بود و داماد اسی فلک  
 باز گواندر جہان ماری اگر یاد اسی فلک  
 خوار کے شد اپنچین دیکر بی زاد اسی فلک  
 بس شہکاری بٹول ست از تو ناشاد اسی فلک  
 اپنچین بر سبطِ اوسازی تو بیداد اسی فلک  
 کافران ایسکئی تائید و امداد اسی فلک  
 خاک بر فرق و سر و اثر و ن تو باد اسی فلک  
 ز ابتدا ہی خلقت ارواح و اجساد اسی فلک  
 قصر دین ہم از تو شد بی رنج و بنیاد اسی فلک  
 بر جفا کیشی تو فریاد فریاد اسی فلک

رولیف

واسے ویلا واسے ویلا حسرتا و احسرتا

ل

وادرینا وادرینا حسرتا و احسرتا

ای بصورتِ مہبطِ نورِ جلال و اجلال

وی معنی منظرِ حُسن و بسلا لایزال

در نسبِ ہستی تو زینتِ بخش اولادِ علی

در حسبِ ہستی پیمبرِ شرفِ اقرانے آل